

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2015. évi november hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2015. évi május hó 12. napján kihirdetett 2.Bf.2635/2014/6. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlott helyesen - III. r. vádlott - szabadságvesztését börtönben rendeli végrehajtani.

A feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlott a büntetése háromnegyed részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

A házi őrizet beszámítása esetén 4 (négy) nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi előzetes fogvatartásnak.

A vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből 10 000 (tízezer) forint terhel.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 10 000 (tízezer) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A vádlott lakcíme ... szám.

I n d o k o l á s :

Az Encsi Járásbíróság 2014. október 13. napján kelt 3.B.174/2014/32. számú ítéletével a III. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 4 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben felmentette a társtettesként elkövetett kifosztás büntette és a szintén társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatt emelt vád alól. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban rendelte végrehajtani, kizárva a vádlottat a feltételes szabadságra

bocsátás kedvezményéből. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról a kiszabott szabadságvesztés tartamába, valamint a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

A Miskolci Törvényszék fellebbezések folytán a 2015. május 12. napján kelt 2.Bf.2635/2014/6. számú ítéletével - felülbírálv a III. r. vádlott és két társa büntetőügyét - III. r. vádlottra megváltoztatta az elsőfokú bíróság döntését és e vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság vétségében is bűnösnek mondta ki, egyebekben helybenhagyva a járásbíróság határozatát, amely így I. r. és II. r. vádlottakkal szemben 2015. május 12. napján jogerőre emelkedett.

A másodfokú ítélet ellen a III. r. vádlott és a védője a büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést, míg a garázdaság vétsége vonatkozásában felmentésért, továbbá börtön végrehajtási fokozat megállapításáért.

Az ügyész tudomásul vette a törvényszék határozatát.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak, a másodfokú döntés helybenhagyására tett indítványt a rendelkező rész pontosítását követően. A harmadfokú eljárásban a fellebbviteli főügyészség képviselője már a másodfokú határozat megváltoztatását tartotta szükségesnek, és a törvénysértő fegyház fokozat helyett a szabadságvesztés végrehajtását börtönben kérte megállapítani.

Az ítélőtábla, mint harmadfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott másodfokú határozatot a Be. 393. §-a alapján nyilvános ülésen bírálta felül. A Be. 387. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel megállapította, hogy mind az első, mind a másodfokú bíróság betartotta az eljárása során a perjogi szabályokat. A Be. 388. §-ának (2) bekezdése értelmében - részben a harmadfokú eljárásban a III. r. vádlott által becsatolt dokumentumok tartalma, illetve a harmadfokú bíróság által beszerzett iratok alapján - a tényállás kiegészítendő és helyesbítendő az előéleti adatok és személyi körülmények vonatkozásában a következők szerint.

III. r. vádlottat az 1. pontban írt büntetésből 2010. március 23. napján feltételes szabadságra bocsátották, egyben mellőzendő a befogadás feltüntetésének napja, mivel annak semmilyen relevanciája nincs. A feltételes szabadság 2011. március 22. napján járt le.

A 3. pontban rögzített ítéletben a ... Bíróság ... számú ügyében engedélyezett feltételes szabadság megszüntetésre került, s kizárta a bíróság a vádlottat a feltételes szabadságra bocsátásból. Az elbírált bűncselekmény elkövetési ideje: 2010. november 25.

A III. r. vádlott jelenleg műanyag fröccsöntő-gépkezelőként dolgozik, melyből átlag 110 000 forint a havi jövedelme. 2 kiskorú gyermeke a gyámhatóság határozata értelmében visszakerült a felügyelete alá, akiket élettársával együtt nevelnek.

A Be. 388. §-ának (1) bekezdésében írtak alapján ezzel a tényállás a harmadfokú bíróság számára irányadó.

Az ítélőtábla megállapította, hogy a járásbíróság a vádlott cselekményének jogi minősítése kérdésében téves jogi álláspontot foglalt el, amit a másodfokon eljáró törvényszék az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően korrigált, és kimondta az érintett vádlott bűnösségét a könnyű testi sértés vétsége mellett társtettesként elkövetett garázdaság vétségében is. Az e körben írt indokokat osztja a harmadfokú bíróság. A megbotránkoztatásra vagy riadalomkeltésre alkalmasság megállapíthatóságának nem feltétele mások tényleges jelenléte vagy észlelése, hanem elegendő annak akár távoli de reális esélye is.

A bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel a járásbíróság, amit az időközbeni változásra figyelemmel helyesbíteni kell azzal, hogy már nem kisebb súllyal kell értékelni azt, hogy a vádlott két kiskorú gyermekről gondoskodik, figyelemmel a becsatolt gyámhatósági dokumentumokra.

Az ítélőtábla ugyanakkor észlelte, hogy a járásbíróság a III. r. vádlottal szemben törvénysértő módon határozta meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, és törvénysértő volt a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből történő kizárás is, amit a másodfokú bíróság nem észlelt.

A Btk. 37. §-a (3) bekezdésének b/ pont ba/ alpontja értelmében a szabadságvesztés büntetés-végrehajtási fokozata fegyház, ha a szabadságvesztés 2 évi vagy ennél hosszabb tartamú és az elítélt többszörös visszaeső. Jelen esetben a többszörös visszaeső vádlottal szemben 1 év 4 hónap tartamú szabadságvesztés került kiszabásra.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 35. §-ának (2) bekezdésében írtakat nem hívta fel, de a súlyosabb végrehajtási fokozatnak nem is lett volna indoka.

A Btk. 38. §-a (4) bekezdésének a/ pontja azt tartalmazza, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra a többszörös visszaeső, ha a szabadságvesztést fegyház fokozatban kell végrehajtani. Ebből értelemszerűen következik, hogy a feltételes szabadság kedvezményéből történő kizárásnak nem volt meg a törvényi alapja, hiszen a törvényes végrehajtási fokozat a börtön lett volna.

Az ítélőtábla mindezek miatt megváltoztatta a másodfokú bíróság ítéletét és a III. r. vádlott szabadságvesztését a Btk. 37. §-a (2) bekezdésének b/ pontja értelmében börtönben rendelte végrehajtani, ugyanakkor mellőzte a feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezést. Ez utóbbi kapcsán a Btk. 38. §-a (2) bekezdésének b/ pontját alkalmazva rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontjáról.

A harmadfokú bíróság a szabadságvesztés mértékét megfelelőnek találta, figyelemmel az érintett vádlott többszörösen büntetett előéletére és a halmazatra, ezért annak enyhítésének nem volt indoka.

A házi őrizet beszámítása is tévesen történt, hiszen a Btk. 92. §-a (3) bekezdésének a/ pontja szerint az egy napi szabadságvesztés fegyház fokozat esetén öt nap, börtön fokozat esetén négy nap, míg fogház fokozat esetén három nap házi őrizetben töltött idő felel meg. Erre figyelemmel e rendelkezést is korrigálta az ítélőtábla, ahogy a félreérthető fogalmazás miatt a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség III. r. vádlottat terhelő összegét is egyértelműsíteni kellett.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. §-a alapján - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-át alkalmazva helybenhagyta.

Mivel eredményes volt III. r. vádlott fellebbezése, ezért a harmadfokú bíróság a Be. 385. §-a értelmében, figyelemmel a Be. 381. §-ának (2) bekezdésére, e vádlottat mentesítette a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetése alól.

Végezetül feltüntette a III. r. vádlott időközben megváltozott lakcímét, ahogy helyesbíteni kellett a másodfokú ítélet rendelkező részében III. r. vádlott rendbeliségét is.

Megjegyzi az ítélőtábla, hogy az elsőfokú ítéletben feltüntetett személyazonosító okmány helyesen vezetői engedély.

Debrecen, 2015. évi november hó 10. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 2.Bf.2635/2014/6. számú ítélete a harmadfokú ítéletben írt változtatással III. r. vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2015. évi november hó 10. napján

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kiadó.